

HARNASZ (7) *sb m*

harnasz (5), **harnas** (2); harnasz *RejWiz*, *RejZwierc* (4); harnas *BielSat*, *BielRozm*.

Oba a jasne.

sg N harnasz (5). *ϕ A harnasz* (1). *ϕ pl N harnasze* (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

*Pancerz rycerski, zbroja (z niem. Harnasch) (7) : Bo ow hárnáľz y koniá y páná więc gniece *RejWiz* 72; Naydzieľz teź w drugim kráiu iż ledá krzywdá ták będzie poważna/ coby iá mogł kilkiem słow odpráwić/ wnet iuź páncerze źzoruią/ árkábuzy źzrobuią/ hárnáľze fkrzypią/ áby iedno zwyczáiowi doľyć vcźynić. *RejZwierc* 16v; Oy byś thy hárnáľz źzorował/ A ná woynę źie gotował. *RejZwierc* [233]v, 176v, 177v.*

*W połączeniu szeregowym (2): Káptur/ pás/ díľchak/ hárnás/ [tylczyk]/ źzárľzon/ kuľze/ A na głowie Kápáľin/ [ná nim tk]wiáły puľze. *BielSat* D3v [*idem*] *BielRozm* 29.*

Synonimy: pancerz, zbroja.

KN